

V A R I A

La tècnica de la medicació

pel Dr. BERNARD FAUSTUS

(Traduït del *The Journal of the American Medical Association*)

MEDICACIÓ BUCOFARÍNGEA

LA boca i la faringe, cobertes per la mucosa, tal volta menys sensible de l'organisme en el que es refereix a la irritació, constitueixen la ciutadella del sentit del gust. D'això resulta que no han d'emplear-se en ella substàncies de gust o olor desagradables, si pot obtenir-se el mateix efecte d'una manera més agradable.

Trociscos i pastilles.—Els trociscos i les pastilles, o siguin, dolços medicats que es disolen lentament, constitueixen, quan poden aplicar-se, una forma deliciosa i perfecta per a medicar la boca i la gola. No obstant, està limitat el seu ús, car no poden preparar-se pastilles gustoses de medicines nauseabundes, i seria mala tècnica receptor-les desagradables, tota vegada que hi han altres mitjans d'aplicar medicaments repugnants a aquests òrgans, sense obligar al pacient a acariciar-los amb la llengua i a ingerir-los. Encara és pitjor subministrar al pacient, amb aquesta forma de dissolució lenta, drogues desagradables, destinades per efecte a un altre lloc, o al conjunt de l'organisme, quan se disposa d'altres mitjans per a obtenir el mateix resultat.

Pel que hem dit, és fàcil veure per què les pastilles de cubeba, de clorat de potassa i de bicarbonat sòdic han desaparegut de la Farmacopea. Si s'haguessin eliminat les dues restants, els trociscos d'àcid tànic i els de clorur d'amoni, no s'hauria comès cap equivocació, puix que no són gens gustosos, i el clorur d'amoni està destinat a exercir el seu efecte després d'absorbir-se.

Demés de l'ingredient actiu i del perfum, la sucrosa finament pulveritzada (sucre) forma l'in-

gredient principal del trocisc, amb 2 o 4 per cent de tragacant o 5 o 10 per cent de goma aràbiga, més la suficient aigua per a formar una pasta. Aquesta pasta s'estira amb un corró fins a formar una fulla del gruix convenient, i es talla en discos apropiats, generalment de 1 cm. de pes. Després s'han d'assecar i principalment, degut al temps que això exigeix, és que no poden receptor-se molt bé els trociscos com a preparacions extemporànies. Les pastilles es diferencien dels trociscos, en estar formades amb una base sucrosa de goma-glicerina-gelatina. La quantitat de l'última varia de 10 a 40 per cent, i 20 per cent és la més comú. Mentre més glicerina, més tova és la pastilla, i mentre més goma, més dura. Les següents podrien passar per les proporcions mitjanes d'aquests ingredients: gelatina, 20; glicerina, 40; xarop, 20; mucilag de goma, 30; evaporat fins a formar 100 parts. Aquesta massa s'aboca, mentre encara està calenta, en motllos apropiats.

Entre els trociscos útils, pel seu efecte calmant local sobre la boca i la gola, podem esmentar els d'olm de F. N. Les "gotes de goma i regalèssia" del comerç poden servir com exemple de les pastilles. Ambdós preparats són bastant gustosos i útil per a calmar la sensació de pessigolleig a la gola, i disminuir així la tos, sobretot quan augmenta al ficar-se al llit el malalt. També poden preparar-se trociscos saborosos d'aminobenzoat d'etil (conegut també amb el nom de benzocaina o anestèsina) a dosis de 0.01 a 0.02 Gm. que són perfectament inocus, anestesien la boca i la gola i disminueixen la irritació d'aquests òrgans i la tos que en resulta. Com que l'aminobenzoat d'e-